

DE T A R I E F C O M M I S S I E ,

Gezien een, ingevolge artikel 29 juncto artikel 15 der Omzetbelastingwet 1933, Staatsblad No. 546, namens X, vischbakker te Z door Y aldaar, als zijn gemachtigde tijdig bij haar ingediend beroepschrift tegen de beschikking van den Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen te W, d.d. 29 Januari 1937, waarbij een over het jaar 1935 en het eerste half jaar 1936 opgelegde navorderingsaanslag ten bedrage van f 66,64, vermeerderd met een verhooging ad f 22,21, is gehandhaafd;

Gezien het verzoekschrift van den Inspecteur, wiens standpunt nader ter zitting is verdedigd;

Gelet op de, ingevolge artikel 10 der Tariefwet 1934, aan appellant verzonden mededeeling, waarop deze noch in persoon, noch bij gemachtigde ter zitting is verschenen;

Overwegende, dat de navorderingsaanslag is opgelegd uit overweging: dat appellant's omzet over het jaar 1935 en het eerste half jaar 1936 f. 3.045,-- bedroeg, zoodat, daar hij reeds aangeslagen was naar een omzet van f. 1379,--, alsnog omzetbelasting was te voldoen over f. 1666,--;

dat deze navorderingsaanslag is gehandhaafd uit overweging: dat appellant ter Inspectie is opgeroepen, waarbij hem verzocht werd zijn boekhouding betreffende het door hem uitgeoefende vischbakkersbedrijf over te leggen, om daaruit aannemelijk te maken, dat de aanslag tot een te hoog bedrag is vastgesteld;

dat hij ter Inspectie heeft overgelegd aantekeningen bevattende weektotalen, waarvan hij beweerde, dat die totalen de belaste omzetten waren in de betrekkelijke week van zijn vischbakkersbedrijf; dat hij verklaarde geen andere boekhouding te bezitten;

dat de omzetten volgens bovengenoemde aantekeningen veel lager zijn dan aan de hand van de verbruikte die, uit door andere vischbakkers verstrekte gegevens, om uit het olieverbriik de hoeveelheid gebakken visch te berekenen, kan worden bepaald; terwijl hijzelf, naar hij mededeelde, hoegenaamd geen gegevens kon verstrekken om uit het olieverbriik de hoeveelheid belaste visch te bepalen;

dat hij derhalve niet aannemelijk heeft gemaakt, dat de aanslag tot een te hoog bedrag is vastgesteld;

dat namens appellant hiertegen in beroep is aangevoerd:

dat appellant's administratie bestaat uit wekelijksche aantekeningen van de waarde van de verkochte gebakken visch, welke wordt bepaald door den inhoud van een voor deze ontvangsten bestemde geldlade te tellen;

dat de Inspecteur deze administratie is voorbijgegaan en den omzet heeft berekend door uit te gaan van het olieverbbruik en daarbij aan te nemen dat appellant 100 pond versche visch kan bakken in 5 Liter olie;

dat in werkelijkheid het olieverbbruik hooger is, terwijl bovendien door appellant olie aan particulieren werd verkocht, waardoor de Inspecteur van een te hooge hoeveelheid als verbruikt beschouwde olie is uitgegaan;

dat voorts overgehouden visch veelal moet worden weggeworpen;

dat de Inspecteur bij verzoogschrift heeft gesteld:

dat, bij gebreke van een behoorlijke boekhouding, de omzet van door appellant gebakken visch is berekend uit de hoeveelheid verbruikte bakolie en wel naar den maatstaf dat met één Liter olie 10 pond gebakken visch wordt verkregen met een verkoopwaarde van f 3,50;

dat hierbij rekening is gehouden met visch welke wegens onverkoopbaarheid moet worden vernietigd;

dat de doorverkoop van olie zeer weinig te beteekenen heeft;

Overwegende, dat de Tariefcommissie op grond van de gedingstukken en het harerzijds ingestelde onderzoek aanneemt:

dat appellant's boekhouding niet van dien aard is, dat daaruit op betrouwbare wijze de belaste omzet van gebakken visch is af te leiden;

dat deze omzet kan worden afgeleid uit de hoeveelheid gebruikte olie;

dat des Inspecteurs bepaling van de hoeveelheid verbruikte olie juist is en dat zijn daarop gegronde berekening van de waarde van de gebakken visch op zoodanige gegevens berust, dat de gevonden uitkomst niet te hoog is, zoodat de navorderingsaanslag, wat de enkelvoudige belasting betreft, moet worden gehandhaafd;

Overwegende voorts, dat ingevolge het bepaalde in artikel 29 der Wet, de Tariefcommissie slechts bevoegd is te beslissen over het bedrag waarop de enkelvoudige belasting moet worden vastgesteld en zich derhalve moet onthouden van eene beoordeling der opgelegde verhooging, zoodat appellant niet-ontvankelijk

moet worden verklaard in zijn beroep tegen de bestreden beschikking, voor zoover deze betrekking heeft op de verhooging;

VERKLAART APPELLANT NIET-ONTVANKELIJK IN ZIJN BEROEP TEGEN DE BESTREDEN BESCHIKKING VOOR ZOOVER DAARBIJ DE VERHOOGING IS GEHANDHAAFD, EN BEVESTIGT DIE BESCHIKKING VOOR HET OVERIGE.

Aldus geweest in de zitting van de Tariefcommissie, Tweede Kamer, op 15 November 1937.

De Voorzitter der Kamer,